

РЕШЕНИЕ

№ 5632

гр. София, 08.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5348** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 20.04.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13-ти състав по НАХД № 9749/2020 г. е отменено Наказателно постановление № F518572/26.11.2019 г., издадено от началник на Отдел „Услуги за клиенти“ на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, с което на [фирма] на основание чл. 179, ал.1 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл. 125, ал.1 вр. ал.5 ЗДДС.

Срещу решението е подадена жалба от административнонаказващия орган като с доводи за неправилно приложение на закона се моли за отмяната му и потвърждаване на наказателното постановление /НП/ като законосъобразно издадено. Мотивира се, че в случая разпоредбата на чл.28 ЗАНН не намира приложение, тъй като нарушението не представлява маловажен случай. Моли се да се отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да се потвърди Наказателно постановление № F518572/26.11.2019 г., издадено от началник на Отдел „Услуги за клиенти“ на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“. Алтернативно се моли делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на

Софийски районен съд. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационното оспорване, редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание. От пълномощника му адв. Х. е депозирано писмено становище, в което са мотивирани доводи за неоснователност на касационната жалба. Претендират се разноски. Прави се искане в случай, че касационната жалба се приеме за основателна, то претендираното юрисконсултско възнаграждение да бъде намалено и определено съгласно чл. 27е от НЗПП.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба, а обжалваното решение намира за неправилно.

Административен съд – София - град, XVII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, във вр. с чл. 63, ал.1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От фактическа страна, Софийският районен съд е приел за установено следното: на 23.10.2019 г. главен инспектор по приходите в НАП – С., при извършване на проверка в информационната система на НАП установил, че [фирма], ЕИК[ЕИК], в качеството си на регистрирано и задължено лице по ЗДДС, не е изпълнило задължението си за данъчния период 01.07.2019 г. - 31.07.2019 г. да подаде месечна справка-декларация по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС в законоустановения срок за това, а именно до 14.08.2019 г. В хода на проверката се установило още, че [фирма] е в открито производство по несъстоятелност, съгласно съдебно решение № 56 / 16.07.2019 г., постановено от ОС – Търговище, с назначен временен синдик Т. Д. И..

Неизпълнението на това задължение било преценено като извършено нарушение по чл.125, ал.1 вр.ал.125, ал.5 ЗДДС, за което в присъствието на упълномощено от синдика лице срещу дружеството бил съставен АУАН и въз основа на него било издаденото процесното НП.

Предвид установената фактическа обстановка СРС приел, че НП е незаконосъобразно издадено поради наличие на предпоставките по чл.28 З..

Решението съдът намира за правилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 125, ал.1 ЗДДС за всеки данъчен период регистрираното лице подава справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124 – дневник за покупките и дневник за продажбите, с изключение на случаите по чл. 159б. Съгласно ал.3 на с.р. заедно със справка-декларацията по ал.1 регистрираното лице подава и отчетните регистри по чл. 124 за съответния данъчен период. Съгласно ал.5 на чл.125 ЗДДС отчетните регистри се подават до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят.

В конкретния случай безспорно е, че задължението за подаване на справка-декларация не е изпълнено в предвидения от закона срок. В същото време, настоящата касационна инстанция счита, че правилно от страна на районния съд е прието, че е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН дава възможност на АНО да освободи нарушителя от административно-наказателна отговорност, като прецени, че случаят е маловажен. След като не е извършил преценка, относно наличието на маловажен случай, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на

административнопроизводствените правила, водещо до отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Съдът намира, че в случая действително е налице нарушение, но то не е съществено и по никакъв случай не може да се приеме, че същото се отличава с висока степен на обществена опасност, тъй като пречело на държавата да генерира приходи, както и че се касаело за формално нарушение, за което законът не изисквал вредоносен резултат. Видно от доказателствата по делото от страна на задълженото лице, е подадена справка-декларация по ЗДДС за м. 07. 2019 г. със закъснение, но са били налице обективни причини за това.

С решение № 56 от 16.07.2019 г. по т.д. № 39/2019 г. по описа на Окръжен съд - Търговище била обявена неплатежоспособността на [фирма] и било открито производство по несъстоятелност, като за временен синдик на дружеството бил назначен Т. Д. И.. С решение № 3 от 13.01.2020 г., постановено по т. д. № 39/2019 г. на Окръжен съд - Търговище, дружеството било обявено в несъстоятелност. С уведомително писмо изх. № 002/18.07.2019 г., на основание чл. 640, ал.1 от ТЗ синдикът е изискал от управителя на дружеството да представи документи във връзка с дейността на [фирма], сред които и счетоводни документи.

На 21.08.2019 г. постъпило уведомление от М. М. Б., бивш главен счетоводител на [фирма], с което уведомява синдика, че от 01.06.2019 г. трудовото ѝ правоотношение с дружеството е прекратено, като въпреки това има достъп до част от счетоводната и търговска документация на дружеството, но не и до трудовата (досиета на работници, ведомости и др.). На 19.09.2019 г. същата предала на синдика намиращите се при нея документи – първична счетоводна документация, договори с контрагенти, нотариални актове и др.

С молба от 21.08.2019 г. синдикът е поискал, съдът да разреши сключването на договор за счетоводно дружество. Във връзка с подадено искане от синдика, с определение от 02.10.2019 г. съдът по несъстоятелността разрешил сключването на договор за счетоводно обслужване на [фирма] с [фирма], който да осъществява счетоводство на дружеството и да бъде упълномощен за подаване на необходимите счетоводни документи към съответните институции, включително и справките – декларации по ЗДДС.

В този смисъл налице са обективни пречки за изпълнение на законовите изисквания за подаване на декларациите по ЗДДС, като следва да се отчете и факта, че очевидно и преди самото решение на съда за откриване на производство по несъстоятелност, дружеството е прекратило дейността, като наличието на маловажен случай се преценява за всяко административно нарушение конкретно и същото не зависи от състава на нарушението. В конкретния случай, безспорно е установено, че макар и да е налице нарушение същото е толкова несъществено и предвид липсата на вредни последици, поради което правилно е приложена разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Предвид изложеното, съдът намира, че не са налице сочените в касационната жалба основания за отмяна на обжалваното решение и същото следва да бъде оставено в сила като валидно, допустимо и правилно.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски в размер на 300,00 лева.

Водим от горното, Административен съд София-град, XVII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение на Софийски районен съд, постановено по н.а.х.д. № 9749/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13-ти състав.

ОСЪЖДА ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] разноси в размер на 300,00 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.